

Sygn. akt I C 789/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Justyna Pasiak

po rozpoznaniu w dniu 08 października 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...)

przeciwko **J. F.**

o zapłatę kwoty 606,09 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) (...) na rzecz pozwanego J. F. kwotę **197 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstw procesowego.

Sygn. akt I C 789/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w (...) wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego J. F. kwoty 606,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 18 lutego 2015r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie żądania pozwu wskazała, że pozwany nie wywiązał się z obowiązku zapłaty za korzystanie z usług świadczonych przez pkt.pl (...) z o.o. (wcześniej pkt.pl (...) z o.o.). Poprzedni wierzyciel zawarł z pozwanym w dniu 01.03.2013r. umowę nr (...), zgodnie z którą miał on świadczyć usługi reklamowe na rzecz pozwanego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Prywatny (...) L.(...), J. F.. Pozwany zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 492 zł. Usługa reklamowa została wykonana zgodnie z umową. Pozwany jednak nie uregulował otrzymanej faktury VAT, a wezwanie do zapłaty okazało się bezskuteczne. W dniu 1 sierpnia 2014r. poprzedni wierzyciel zbył wierzytelność wobec pozwanego na rzecz powoda. Na wartość przedmiotu spory, tj. 606,09 zł składa się suma należności wynikających z poszczególnych tytułów oraz odsetki naliczane na dzień poprzedzający złożenia pozwu w niniejszej sprawie.

W dniu 27 lutego 2015r. Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 295883/15 wydał nakaz zapłaty zasądzający na rzecz powoda od pozwanego kwotę 606,09 zł wraz z odsetkami ustawowymi od poszczególnych kwot oraz kwotę 210,38 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował

fakt zawarcia umowy z pierwotnym wierzycielem, gdyż w dniu 09 marca 2013r. nadał w placówce pocztowej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa.

Postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu.

Powód w piśmie procesowym z dnia 12 czerwca 2015r. oraz z dnia 18 czerwca 2015r. podtrzymał swoje stanowisko w sprawie, z tym że w związku z przekazaniem sprawy do tutejszego Sądu wniósł ponadto o zasądzenie 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Odpierając zarzuty pozwanego, jakoby miał wypowiedzieć umowę zawartą z pierwotnym wierzycielem, zwraca uwagę, iż zgodnie z regulaminem zamieszczonym na stronie pkt.pl udostępnionym przed zawarciem przedmiotowej umowy telefonicznej z 1 marca 2013r. „każda ze stron może bez podania powodu odstąpić od Umowy w terminie 5 dni kalendarzowych od daty zawarcia umowy, bez obowiązku zapłaty odszkodowania ani odstępnego.” Zawarcia umowy miało miejsce w dniu 1 marca 2013r., a więc wypowiedzenie umowy z dnia 9 marca 2013r. jako spóźnione nie wywołało żadnych skutków prawnych. Przepisy o ochronie konsumenta zawierające umowę poza siedzibą przedsiębiorstwa nie stosuje się do umów zawieranych przez przedsiębiorców, a takim jest pozwany. Nie jest także słuszny zarzut nie istnienia stosunku prawnego pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem, strony bowiem zawarły umowę o świadczenie usług podczas rozmowy telefonicznej. Umowa ta podlega przepisom- na mocy art. 750 k.c.- o zleceniu, a więc nie ma zastrzeżonej szczególnej formy do jej zawarcia, mogła być zawarta w formie ustnej. Z rozmowy telefonicznej odbytej przez pozwanego i przedstawiciela pierwotnego wierzyciela w sposób ewidentny wynika wola zawarcia umowy.

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 10 września 2015r. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że jeżeli miał zawrzeć umowę z pkt.pl (...) to uczynił to jako osoba fizyczna, a nie w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. W związku z tym obowiązywał go 10 dniowy termin do odstąpienia od umowy zawartej poza siedzibą przedsiębiorstwa, tym samym jego wypowiedzenie umowy nadane pocztą w dniu 9 marca 2013r. jest skuteczne. Ponadto z rozmowy odbytej przez pozwanego z przedstawicielem pierwotnego wierzyciela nie wynika wola zawarcia umowy, pozwany odbierał to jako zaproszenie do zawarcia umowy, czekał na warunki umowy. Zgodnie z regulaminem Świadczeń Usług (...) pozwany miał otrzymać potwierdzenie warunków umowy zawartej między stronami. Powód nie wykazał, aby z tego obowiązku się wywiązał.

W piśmie procesowym z dnia 24 września 2015r strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie zwracając uwagę, iż pozwany jest niekonsekwentny z jednej strony zaprzecza, aby do zawarcia umowy doszło, a z drugiej powołuje się na wypowiedzeniu umowy. Potwierdzenie zawarcia umowy zostało wysłane na mail pozwanego. Ponadto zawarł umowę o świadczenie usług reklamowych swojej działalności gospodarczej, a więc jako przedsiębiorca.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 marca 2013 r. pozwany J. F.zawarła podczas rozmowy telefonicznej umowę o świadczenie usług reklamowych z pkt.pl (...)sp. z o.o. (wcześniej pkt. pl (...)sp. z o.o.). Za umieszczenie informacji na stronie internetowej usługodawcy o prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej pod nazwą –Prywatny (...) (...), pozwany zobowiązał się do zapłaty kwoty 492 zł.

Dowód- płyta CD k.15,

- wydruk potwierdzenia zawarcia umowy-k.70.

Pkt. pl (...) z o.o. wystawiła na rzecz (...), J. F.dwie faktury z dnia 08 marca 2013r : nr (...)na kwotę 319,80 zł oraz nr (...)na kwotę 172,20 zł .

Dowód- faktura z dnia 08 marca 2013r.-k. 50-51.

W dniu 09 marca 2013r. pozwany J. F. nadał listem poleconym oświadczenie o treści: „rezygnuję zawartej telefonicznie umowy nr (...) w dn.01.03.2013r.”.

Dowód- kserokopia oświadczenia pozwanego wraz z potwierdzeniem nadania listem poleconym – k. 66.

W dniu 01 sierpnia 2014r. strona powodowa zawarła z pkt. pl. (...) z o.o. umowę przelewu wierzytelności. Przedmiotem niniejszej umowy były wierzytelności pieniężne wymienione w wykazie, stanowiącym integralną część umowy, zawierającym numer umowy, nazwę Dłużnika, adres siedziby Dłużnika, numer NIP, nr faktury VAT, termin płatności faktury VAT, kwotę na którą została wystawiona faktura, kwotę faktury do zapłaty, aktualne saldo należności wynikające z faktury pozostałe do zapłaty (należność główna).

Dowód- umowa o przelew wierzytelności -k. 28-39.

Pismem z dnia 12 września 2014 r. pkt. pl. (...) z o.o. zawiadomiła pozwanego, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2014 r. zawartej z (...) S.A.z siedzibą w (...) zostały przelane na jego rzecz wszelkie wierzytelności wraz z prawem naliczania odsetek wynikająca z umowy zawartej w dniu 1 marca 2013r. o nr (...)i na dzień 28 lipca 2014r. jego zobowiązanie wynosiło 492 zł.

Dowód: pismo z dnia 12 września 2014 r. - k. 44.

. Pismem z dnia 12 września 2014r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 584,17 zł tytułem nieuregulowanej należność wobec pkt. pl. (...). z o.o.

Dowód: pismo z dnia 12 września 2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania - k. 45-46.

Pozwany prowadzi od 25 czerwca 2001r. działalność gospodarczą pod nazwą- J. F. prywatny gabinet lekarski gabinet chirurgiczny.

Dowód- wydruk z centralnej ewidencji i informacji o działalności gospodarczej -k. 47.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje bowiem status wierzyciela, przy czym nie można pomijać, że cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849).

Jakkolwiek w niniejszej sprawie Sąd uznał, że pozwanego łączyła z pkt. pl. (...) z o.o. umowa o świadczenie usług reklamowych zwarta na odległość (telefonicznie) z dnia 01 marca 2013 r.. Świadczy przede wszystkim o tym dołączona do pozwu płyta CD z zarejestrowanym przebiegiem rozmowy telefonicznie z dnia 01 marca 2013r. pozwanego z przedstawicielem usługodawcy. W trakcie tej rozmowy pozwany wyraził chęć zawarcia umowy, potwierdził swoje dane osobowe oraz podał nowy adres do korespondencji. Powód ma rację wskazując na niekonsekwencje pozwanego, który z jednej strony broni się podnosząc, że nie zawarł umowy a z drugiej strony, że wypowiedział zawartą umowę. Z treści oświadczenia pozwanego o wypowiedzeniu umowy z

dnia 9 marca 2013r. wynika, że znał on numer zawartej umowy. Ta informacja nie pojawiła się w trakcie rozmowy telefonicznej, więc zapewne pozwany musiał otrzymać potwierdzenie zawarcia umowy na swój adres mail w treści wydruku z k. 70 akt sprawy.

Jednak o rozstrzygnięciu niniejszej sprawy zadecydował brak dowodów, które świadczyłyby o tym, że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi została przelana na rzecz strony powodowej. Nie wynika to bowiem z umowy przelewu z dnia 01 sierpnia 2014 r., ani też z pism z dnia 15 września 2014 r. zawiadamiających o zmianie wierzyciela i wzywających do zapłaty.

Dołączona do akty umowa o przelaniu wierzytelności faktycznie została zawarta z pierwotnym wierzycielem a powodem. Jej przedmiotem był wierzytelności należące do tego pierwszego podmiotu. Określenie dokładnie tych wierzytelności miało nastąpić poprzez ich wymienienie w załączniki nr 1,2 i 3 stanowiących integralną część tej umowy. Te wierzytelności miały być zidentyfikowane poprzez podanie numeru umowy, nazwy Dłużnika, adresu siedziby Dłużnika, numeru NIP, numeru faktury VAT, terminu płatności faktury VAT, kwoty na którą została wystawiona faktura, kwoty faktury do zapłaty, aktualnego salda należności wynikające z faktury pozostałe do zapłaty (należność główna).

Powód dołączył do akt sprawy wydruk z zestawienia, który miałby poświadczać, iż faktycznie nabył wierzytelność wobec pozwanego. Jednakże z tego wydruku to nie wynika, bowiem ujawnione są dane innego dłużnika, tj. A. R.zamieszkałego w B.przy(...), którego zadłużenie wynosi 738,00 zł, a posługuje się adresem mail : artur.witkowski. Nie są to dane pozwanego.

Ciężar dowodowy we wskazanym zakresie spoczywał na stronie powodowej. Zgodnie bowiem z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne. Strona powodowa nie załączyła do sprawy wystarczających dowodów na wykazanie nabycia wierzytelności wobec pozwanego, w takich okolicznościach Sąd nie jest w stanie stwierdzić, czy strona powodowa ma legitymację czynną w sprawie.

Wskazać w tym miejscu należy, że strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinna być świadoma zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć jednak wypada, iż strona powodowa nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akt sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem strona powodowa zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika powinna wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dokumentów przedłożyć je Sądowi wraz z pozwem. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie winna była jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie strony powodowej w tym zakresie może tylko zadziałać na jej niekorzyść.

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła faktu dokonania przelewu na jej rzecz wierzytelności przysługującej pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanego, powództwo należało oddalić.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie regulacji zawartej w art. 98 k.p.c oraz w § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.